

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „AMPLITUDE” dla towarów z klasy 9 (okulary itp.) — zgłoszenie nr 1 723 931

Właściciel znaku lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Indo Internacional S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowy znak graficzny „AMPLY” dla towarów z klasy 9 (okulary itp.)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji; odrzucenie zgłoszenia

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 40/94⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2005 r. przez William Prym GmbH & Co. KG i Prym Consumer GmbH & Co. KG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T- 30/05)

(2005/C 106/57)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 28 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga William Prym GmbH & Co. KG i Prym Consumer GmbH & Co. KG z siedzibą w Stolberg (Niemcy), reprezentowanych przez adwokata H.J. Meyer-Lindemanna, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżące wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji:

— o ostateczne stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2004) 4221 (końcowy) z dnia 26 października 2004 r. w sprawie COMP/F-1/38.338-PO/igły w części, w jakiej dotyczy ona skarżących;

— ewentualnie, o uchylenie lub (tytułem dalszego żądania ewentualnego) obniżenie grzywny nałożonej solidarnie na skarżące w wysokości 30 000 000 euro;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, iż w okresie pomiędzy 10 września 1994 r. a 31 grudnia 1999 r. skarżące oraz inne przedsiębiorstwa naruszyły art. 81 ust. 1 WE poprzez uczestnictwo w praktykach uzgodnionych i zawarciu szeregu porozumień o charakterze formalnie dwustronnym, które należy uznać za porozumienia trójstronne, których celem i skutkiem był po pierwsze podział europejskiego rynku pasmanterii metalowej prowadzący do podziału rynku produktowego na rynek igieł do szycia ręcznego i igieł specjalnych oraz dalsze rynki igieł i rynki innej pasmanterii metalowej, a po drugie podział europejskiego rynku igieł prowadzący do geograficznego podziału rynku igieł.

Skarga jest oparta na trzech zarzutach. Pierwszy zarzut wskazuje na naruszenie prawa do uczciwego przesłuchania i obowiązku uzasadnienia. Zdaniem skarżących pozwana niedostatecznie wyjaśniła wiele argumentów skarżących i jest niejasne, dlaczego przyjęła istnienie szczególnie rażącego naruszenia. Również uzasadnienie wysokości grzywny jest czysto formalne, zatem skarżące nie mogą ocenić, czy zostały uwzględnione korzystne dla nich okoliczności. Wreszcie skarżące podnoszą, iż uzasadnienie zostało później sprostowane.

W ramach drugiego zarzutu skarżące wskazują na wiele rzekomych błędów materialnych przy zastosowaniu art. 81 ust. 1 WE. Skarżącej ad. 1 nie można było wymierzyć żadnej grzywny, ponieważ nie należało przypisać jej zachowania skarżącej ad. 2. Ponadto pozwana nie uwzględniła, że druga skarżąca poniosła straty na przedmiotowych produktach, że porozumienie o geograficznym podziale rynku jest warunkiem wejścia innego zainteresowanego przedsiębiorstwa na rynek igieł z uszkiem, oraz że zatem porozumienie to ograniczało konkurencję, która bez niego byłaby całkowicie niemożliwa. Ponadto pozwana mylnie oceniła rozmiar i siłę gospodarczą tego innego przedsiębiorstwa.

Trzeci zarzut skargi dotyczy wymiaru grzywny. Zdaniem skarżących tak wysoka grzywna stanowi sankcję podobną sankcjom przewidzianym w prawie karnym, dla wymierzenia której nie jest wystarczający przepis art. 23 ust. 3 rozporządzenia (¹), ponieważ sam ustawodawca ma dostatecznie precyzyjnie określić, na jakiej zasadzie winien opierać się szczegółowo wymiar grzywny. W każdym razie grzywna ta jest sprzeczna z art. 23 ust. 2 rozporządzenia 1/2003, ponieważ wynosi ona ponad 10 % całkowitego obrotu każdej z dwóch skarżących i jest całkowicie nieproporcjonalna do gospodarczych skutków naruszenia, jak również do grzywny wymierzonej innemu zainteresowanemu przedsiębiorstwu. Ponadto skarżące zostały pokrzywdzone poprzez arbitralne rozdzielenie postępowania „pasmanteria metalowa: igły” od postępowania „pasmanteria metalowa: zapięcia”. Wreszcie pozwana zaniedbała uwzględnienia różnych okoliczności łagodzących przemawiających na korzyść skarżących i przyznania im obniżenia grzywny wobec niekwestionowania stanu faktycznego.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu, Dz.U. L 1 z 4.1. 2003., str. 1

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2005 r. przez Camper, S.L. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-43/05)

(2005/C 106/58)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 31 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Camper, S.L. z siedzibą w Inca, Majorka (Hiszpania), reprezentowanej przez I. Temiño Cenicerosa przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również JC AB z siedzibą w Mölnlycke (Szwecja).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uwzględnienie skargi na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) w sprawie R 170/2004-1 odrzucającą odwołanie wniesione przeciwko odmowie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego 1.954.601 w klasie 25;
- uznanie za możliwą rejestrację wspólnotowego znaku towarowego nr 1.954.601 „BROTHERS BY CAMPER” dla wszystkich produktów w klasie 25;
- nakazanie, aby każda ze stron poniosła własne koszty oraz po połowie koszty wspólne.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający	wspólnotowy znak towarowy:	Skarżąca
Zgłoszony	wspólnotowy znak towarowy:	Znak graficzny „BROTHERS by CAMPER” dla towarów i usług w klasach 18, 25 i 39 (skóra, odzież, obuwie, nakrycia głowy, transport ...) — zgłoszenie nr 1 954 601
Właściciel znaku lub oznaczenie, na które powołano się w sporze:		JC AB
Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sporze:		Szwedzki, fiński i duński znak graficzny „Brothers” dla towarów w klasie 25 (odzież, obuwie, nakrycia głowy)
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:		Odrzucenie sprzeciwu w zakresie, w jakim oparty był na wcześniejszej szwedzkiej rejestracji. Sprzeciw podtrzymany odnośnie do części kwestionowanych towarów, tzn. „Odzież, obuwie, nakrycia głowy” w klasie 25, w zakresie, w jakim oparty był na wcześniejszej duńskiej i fińskiej rejestracji.
Decyzja Izby Odwoławczej:		Oddalenie odwołania skarżącej
Podniesione zarzuty:		Sporne znaki towarowe nie są podobne do tego stopnia, aby istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94.